

Стоилъ.

Азъ казвамъ ти, въ сжщностъ, одобрявамъ мнѣніето ви. Не може да нѣмате вый право. Но и госпожица Лалка, отъ друга страна, нѣма съвсѣмъ криво, защото . . .

Грабо.

Какъ? Киръ Лулчо е износна случка. Той е чилѣкъ отъ фамилія, кротѣкъ, добръ, благоразуменъ, скромень, богатичѣкъ, бездѣтникъ отъ първата си женидба. Можеше ли дъщеря ми да намѣри нѣщо по добро ?

Стоилъ.

Това е истина. Но госпожица Лалка могла бы да ви каже чи по този начинъ работата става нѣкакъ съ бързина, прилична на насилствіе, и чи трѣба да ѝ се даде поне малко време за да види дали ѝ е наклонността ѝ се спогажда съ . . .

Грабо.

Това е случка, гдѣто трѣба да се кване съ двѣтъ ржцѣ. Тука намѣрвамъ азъ такава полза, каквато не мисля да намѣря никадѣ другадѣ. Чилѣкътъ я зима безъ прика *).

Стоилъ.

Безъ прика ли ?

Грабо.

Да ;

Стоилъ.

А ! въ такавъ случай азъ нѣмамъ вече

*) На нѣкадѣ казвать зестра, на нѣкадѣ ебло, на нѣкадѣ прика.